

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 645: Cái Gọi Là Nước Chảy Thành Mương, Có Những Việc Chẳng Mong Cầu Mà Tự Nhiên Được Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 055)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cái gọi là nước chảy thì thành mương, có những việc chẳng mong cầu mà tự nhiên được vậ.】

Tu hành chứng quả, có thể thấy là hoàn toàn không có tác ý, trong tâm chẳng hề nghĩ ngợi rằng “ta phải chứng quả”, mà tự nhiên liền chứng đắc. Nói lời chân thật, cái sự “chứng quả” này là do người khác nói; quý vị chứng đắc quả A-la-hán, quý vị chứng đắc quả Bồ-tát, quý vị chứng đắc Đẳng Địa, thấy đều là người khác nói. Bản thân người tu hành này thì sao? Trong tâm vị ấy thản nhiên như không có việc gì (nhược vô kỳ sự). Chẳng những Đại thừa pháp là như vậy, mà trong bộ kinh này chúng ta thấy được rất rõ ràng, ngay cả Tiểu thừa Tu-đà-hoàn cũng chẳng hề chấp trước rằng “tôi chứng quả Tu-đà-hoàn”, không hề có! Vị ấy hoàn toàn không có cái ý niệm này. Chính vì tâm địa vị ấy thanh tịnh, thản nhiên như không có việc gì, người bên cạnh nhìn thấy, Phật nhìn thấy, [bèn nói] người này chứng quả Tu-đà-hoàn, người kia chứng quả Tư-đà-hàm, đó đều là do người khác nói.

Điểm này chúng ta cần phải biết, nhất định phải học tập; nếu không học tập, quý vị sẽ vĩnh viễn chẳng thể chứng quả. Quý vị muốn hỏi vì sao ư? Bởi vì quý vị vĩnh viễn chẳng lìa được Tứ tướng: Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng; một khi đã kiên cố chấp trước thì quý vị chứng quả gì chứ! Ngay cả Tiểu thừa Sơ quả quý vị cũng chẳng có phần. Bạc Tiểu thừa Sơ quả đối với Tứ tướng này vốn rất nhặt mỏng, không chấp trước, nên họ mới có thể chứng đắc Tu-đà-hoàn, quả vị từ Tu-đà-hoàn trở lên lại càng không cần phải nói nữa. Sự việc này, ví như các đồng tu quý vị đến giảng đường này nghe kinh, giảng đường này nằm ở trên lầu năm, quý vị nhất định phải từ dưới cầu thang bước lên từng bậc từng bậc, từng bậc từng bậc ấy cũng tương đương với quả vị

của Bồ-tát. Quả vị Bồ-tát có năm mươi một giai cấp, cứ từng bước từng bước đi lên. Có ai bước lên cầu thang mà mong niệm: “Tôi lên được một bậc rồi, tôi lại lên một bậc nữa”, có chăng? Trong số quý vị, có ai bước lên cầu thang bằng cách đi như vậy không? Quý vị từ lầu trệt bước lên đến tầng cao nhất mà chẳng hề khởi niệm, thản nhiên như không có việc gì thì quý vị liền lên tới rồi; nếu quý vị vừa bước lên được một bậc mà quá đổi vui mừng: “Tôi thăng được một cấp rồi”, thì cả buổi trời quý vị cũng chẳng lên tới nơi, quý vị cứ mãi giậm chân tại đó mà chìm đắm trong sự hoan hỷ ấy đi.

Bất luận là người học Tiểu thừa hay Đại thừa tu hành, trong tâm đều sạch sẽ, thản nhiên như không có việc gì. Chứng quả đều thản nhiên như không, trong quá trình tu hành vừa có được đôi chút sở đắc, có đôi chút linh ngộ liền dính mắc vào tướng, như vậy thì làm sao có thể thành tựu được đây? Chư vị nếu từ phương diện này mà suy ngẫm, mà quan sát, quý vị mới biết được vì sao bản thân mình tu hành không có tiến bộ, nhìn xem các đồng tu xung quanh chúng ta tu hành cũng chẳng tiến bộ. Nguyên nhân gì vậy? Căn bệnh chính là nằm ở chỗ này. Vừa có một chút tiểu ngộ bèn dương dương tự đắc, bèn chấp trước, chẳng thể “đại nhi hóa chi” (mở rộng tâm lượng mà hóa giải đi), thản nhiên như không; họ chẳng làm được điểm này. Đây chính là lý do vì sao chúng ta không thể tiến bộ, vì sao công phu không đắc lực; bởi vì trong tâm luôn chất chứa sự dính mắc, chứ chẳng chịu buông xả cho rỗng rang.

Từ chỗ này chúng ta cũng có thể thể hội được, vì sao Phật ở trong kinh “Kim Cang Bát Nhã” lại đặc biệt chú trọng như vậy, nhiều lần lặp đi lặp lại việc chú trọng đặc biệt vào “vô trụ sanh tâm”, vô trụ là điều tối quan trọng! Vô trụ sanh tâm, sanh tâm vẫn phải là vô trụ, sanh tâm và vô trụ là một chứ chẳng phải hai; nếu thấy là hai thì quý vị lại sai rồi, bèn chẳng tìm được cửa mà vào. Trong “Kinh Duy Ma” có dạy chúng ta nhập pháp môn Không Hai (bất nhị pháp môn); quý vị có thể nhập pháp môn Kim Cang Bát Nhã hay không, làm sao để nhập? Phật bảo chúng ta: “Ứng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm” (Nên không trụ vào đâu mà sanh tâm ấy). Nếu quý vị cho rằng vô trụ và sanh tâm là hai thì quý vị không thể nhập vào được; bởi vì đây là pháp môn Đại thừa, pháp môn Đại thừa chính là pháp môn Không Hai. Làm thế nào để dung hợp vô trụ và sanh tâm thành một chứ chẳng phải hai, vô trụ chính là sanh tâm, sanh tâm chính là vô trụ, vậy thì chúc mừng quý vị, quý vị đã nhập môn rồi. Đọc Bát Nhã, học Bát Nhã, nếu ngay một chút ý nghĩa này mà cũng không thể thể hội được, thì công đức lợi ích thù thắng của kinh, chúng ta dứt khoát chẳng thể đạt được. Phương

pháp nói ra thì rất đơn giản, rất dễ dàng, thản nhiên như không có chuyện gì là tốt rồi, tuyệt đối đừng để nó ở trong tâm.